

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **KOBLIHA STAVITELSTVÍ s.r.o.**, se sídlem Na Výsluní 842, Hrušovany nad Jevišovkou, zast. Mgr. Hubertem Müllerem, advokátem, se sídlem Vídeňská 5, Znojmo, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2021, č. j. 47000/6036/21/47091/010/ŠM-49/2021/RN2, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2023, č. j. 32 Ad 9/2021-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2021, č. j. 47000/6036/21/47091/010/ŠM-49/2021/RN2. Tím bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Znojmo, kterým jí byla uložena povinnost zaplatit regresní náhradu v celkové výši 144 356 Kč.

[2] Krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[4] Při předběžném posuzování věci Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost vykazuje vady bránící jejímu věcnému projednání. Podaná kasační stížnost totiž neměla náležitosti ve smyslu § 37 odst. 3 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a § 106 odst. 1 téhož zákona, neboť z ní nevyplývá, z jakých konkrétních důvodů stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu a jaká pochybení či nedostatky tomuto rozhodnutí vytýká.

[5] Soud proto usnesením ze dne 21. 3. 2024, č. j. 2 Ads 56/2024-7, které bylo zástupci stěžovatelky doručeno téhož dne, stěžovatelku podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Nejvyšší správní soud rovněž stěžovatelku poučil, že pokud neodstraní vady kasační stížnosti, a v řízení proto nebude možné pokračovat, odmítne kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[6] Stěžovatelka na výzvu k odstranění vad kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nereagovala ani nepožádala o prodloužení lhůty. Pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto výrokem I. tohoto usnesení kasační stížnost odmítl.

[7] Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu